

dette Tab allerede i forrige Finantsaar gif betydelig op, om det end først i indværende Finantsaar paa Grund af særegne Forhold har naaet en saa overraskende Høide. I de 5 Finantsaar 1874—79 har Udsørfelsgodtgjørelsen andraget omtrent 60,000 Kr. aarlig; regnes Statskassens Tab herved i Overensstemmelse med Regjeringens Beregning blot til 20 pCt., kan det anslaaes til omtrent 12,000 Kr. aarlig, men det maa efter Flertallets Mening snarere sættes til 25 pCt. eller derover (hvorum nærmere nedenfor) og kan derfor anslaaes til 15—16,000 Kr. aarlig i disse Aar. I Finantsaaret 1879—80 and: og Udsørfelsgodtgjørelsen 93,670 Kr., og Tabet for Statskassen var saaledes steget, efter Regjeringens Beregning til henved 19,000 Kr., efter Flertallets Mening til ca. 24,000 Kr. Et saadant Tab forekommer det os ikke Regjeringen burde have labet fortsætte sig det ene Aar efter det andet, uden at henlede Repræsentationens Opmærksomhed derpaa og foreslaa Forholdsregler derimod, i hvilken Henseende det havde ligget nærmest at efterkomme Folkethingets gjentagne Ønske om Indførelsen af en Udbyttebeskatning, hvorefter Udsørfelsgodtgjørelsen havde kunnet sættes lig med Afgiften pr. Pot. Ved sin Undblæelse heraf bærer Regjeringen selv Skylden for, at Tabet bliver saa betydeligt i indværende Finantsaar. Udsørfelsgodtgjørelsen for Brændevin har i de første 8 Maanedere af indværende Finantsaar andraget 388,602 Kr., og Statskassens Tab for dette Tidrum har saaledes efter Regjeringens Beregning udgjort henved 78,000 Kr., efter Flertallets Mening nærmere 100,000 Kr. Hvilken Beregning man end anvender, og hvorledes end det samlede Resultat vil stille sig ved Finantsaarets Udgang, saa er Tabet i hvert Fald saa betydeligt, at der nødvendig maa træffes Forholdsregler for at hindre dette i at fortsætte sig, skjøndt en helt tilfredsstillende Ordning af Forholdet kun lader sig iværksætte i Forbindelse med en Udbyttebeskatning. Den af Regjeringen foreslaaede Nedsættelse fra 10 til 8 Dre pr. Pot à 8 Grader kan Flertallet imidlertid ikke anse for tilstrækkelig. Regjeringen er i saa Henseende gaaet ud fra Gjennemsnitsafgiften pr. Pot for samtlige Brænderier, men da de Brænderier, fra hvilke Udsørsel finder Sted og overhovedet kan antages at ville finde Sted i noget Omfang, høre til dem, der indvinde et betydeligt større Kvantum Brændevin af hver Lønne Rarrum end efter Gjennemsnitsforholdet af samtlige Brænderier, have de svaret mindre pr. Pot end det gjennemsnitlige Beløb og ville derved faae mere i Godtgjørelse, end de have svaret i Afgift. Den af Regjeringen foreslaaede Godtgjørelse vil saaledes endnu indbefatte en Udsørselspræmie, om end ikke saa stor som den nuværende, og da det aldrig har været Lovgivningens Hensigt at tilstaa Brændevinsbræn-

derne, lige saalidt som nogen anden Klasse af indenlandste Producenter, en Udsørselspræmie, bør man indbrage den fuldstændig, nu, da man er bleven opmærksom paa den. Selv for dem, der hylde Beskyttelse, kan der neppe være nogen Betænkelighed herved, eftersom vore Brænderier ikke kunne antages at være indrettede paa Udsørsel af deres Produkt, da en saadan paa Grund af Udlandets høie Beskyttelsestold kun under rene Undtagelsesforhold kan finde Sted i noget videre Omfang, hvortil kommer, at de Brænderier, som den omhandlede Udsørselspræmie er kommen og vilde komme til Gode, have en betydelig Begunstigelse fremfor deres indenlandste Konkurrenter derved, at de svare langt ringere Afgift af det Brændevin, de afsætte her i Landet, samt at vor Brændevinsproduktion i det Hele beskyttes mod Konkurrence fra Udlandet ved en Indførelsestold, der grænser til Forbud. Efter Flertallets Mening bør Udsørselsgodtgjørelsen fassættedes saaledes, at Statskassen er saavidt mulig sikret mod Tab, om ikke i hvert enkelt Tilfælde, saa dog i det Hele. Dette vil ikke kunne naas, naar Godtgjørelsen sættes højere end 7,2 Dre pr. Pot à 8°, hvilket svarer til et Udbytte af 27⁷/₈ Potter pr. Lønne Rarrum. Følge den i Motiverne meddelte Oversigt vil man herved paa det Allernærmeste træffe Middeltallet for de Brænderier, der tilvirke fra 27 til 30,3 Potter pr. Lønne Rarrum, og paa hvilke en Trediedel af den samlede Brændevinsproduktion falder. Til de Brænderier, der falde udenfor denne Grænse, vil det fra Statskassens Synspunkt være urigtigt og for deres egen Skyld være usornødent at tage særligt Hensyn, da de ikke ret vel kunne antages at være istand til at deltage i Udsørselen. Der er saa meget større Anrsag til at sætte Grændsen netop ved 27 Potter pr. Lønne Rarrum, som der herfra er et Spring til den næste Hovedgruppe af Brænderier, der tilvirke fra 24 til 25¹/₂ Potter pr. Lønne Rarrum, og som kunne betegnes som Middeltbrænderierne.

I det Flertallet saaledes principalt foreslaar at sætte Godtgjørelsen til 7,2 Dre pr. Pot à 8°, maa det derhos fraraade at opgive den hidtil af Lovgivningen opretholdt Adskillelse imellem den Del af Godtgjørelsen, der svarer til den faste Brænderisafgift, og den, der svarer til Krigsstatforhøielsen, eftersom Krigsskatten, saavel paa Brændevin som paa visse Indførselsartikler, baade efter sit Navn og efter den ved dens Indførelse udtrykkelig udtalte Hensigt var bestemt til enten umiddelbart eller middelbart at bortfalde, naar Krigens finansielle Virkninger maatte betragtes som ophørte. Skjøndt dette endnu ikke har kunnet sættes igjennem paa Grund af Regjeringens Modstand, staaer dog Navnet som en stadig Paamindelse om dette berettigede Krav, og bør derfor ikke undviges. Som Følge deraf foreslaas, at Godtgjørelsen sættes til 2,4 Dre pr. Pot af 4 Graders Styrke med Til-